Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 145 (1645) ♦ Середа, 6 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Неконституційно звинувачувати парламент у "КОНСТИТУЦІЙНОМУ ПЕРЕВОРОТІ"

Наміри Верховної Ради України внести доповнення до Основного Закону були названі главою держави «конституційним переворотом». Окремі засоби масової інформації, запопадливо розтиражувавши цей вислів, продовжують мусувати його з таким собі підтекстом: «а чи не час розпустити парламент?» Оскільки вони належать до пропрезидентських, то адміністрація на Банковій навіть почала вивчати можливість такого розвитку подій. Хоча привід для цього був начебто інший. Щоправда, такий же невмотивований та абсурдний, як і звинувачення вищого законодавчого органу в «перевороті». Очевидно, дуже треба любити Президента, а ще більше не поважати своїх читачів, вважаючи, що для останніх вистачить лише одного «високочайшого» вислову без роз'яснень, чого саме він стосується. В цьому є свій резон. Бо якби журналісти конкретно розповіли про задекларовані вищим законодавчим органом держави доповнення до Конституції України, навіть обиватель, певно, знизав би плечима — мовляв, це право Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

До Дня незалежності

Матеріальна допомога з піснями

У Чернівецькій області буде проведено благоустрій міст, сіл і селищ міського типу, введено в експлуатацію заплановані будівельні об'єкти, завершено їх газифікацію. Владним структурам на місцях дано розпорядження організувати адресну допомогу знедоленим людям, інвалідам, багатодітним сім'ям, дітям-сиротам. Вживаються заходи з погашення заборгованості зарплати вчителям, медикам та працівникам культури. Про це повідомив кореспондентові «Голосу України» голова Чернівецької облдержадміністрації Георгій Філіпчук. Дещо з наміченого вже виконують. У райони області почали виїжджати представники влади, науковці та викладачі вузів, працівники правоохоронних органів. Вони зустрічаються з членами трудових колективів, роз'яснюють людям про те, що робиться в області для поліпшення економічної ситуації, над чим працює облдержадміністрація, розглядаються скарги громадян.

У таборах відпочинку відбудуться тематичні уроки на тему «Ми — діти твої, Українська державо!»

Багато цікавих, незвичайних заходів пройдуть в обласному центрі. До Дня незалежності морякам підшефного корабля «Чернівці» нададуть чергову матеріальну допомогу, у них побуває концертна група.

"Світязь" - не озеро, а прірва, що поглинула кошти 70 тисяч акціонерів

Розмовляючи про безпеку, згадають і про права людини

Президент України Леонід Кучма візьме участь у міжнародній конференції «Співіснування держав і добросусідські відносини — гарантія безпеки та стабільності в Європі», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Конференція відбудеться 5–6 вересня у Вільнюсі під патронажем президентів Литви і Польщі Альгірдаса Бразаускаса та Олександра Квасневського. У ній також візьмуть участь президенти Латвії, Фінляндії та прем'єр-міністр Росії. Можливо, приїде і білоруський президент. Однак Вільнюс вважає виправданим його запрошення лише в тому разі, якщо в ході візиту Олександра Лукашенка до Литви буде порушено питання про ситуацію з правами людини в Білорусі.

Скарбничка поповнюється

Третього дня чемпіонату світу з легкої атлетики в Афінах українська команда здобула ще одну медаль —бронзову. Її вибора у потрійному стрибку чарівна одеситка Олена Говорова — 14 метрів 67 сантиметрів. А чемпіонкою стала Сарка Каспаркова з Чехії — 15.20. «Срібло» — у румунки Родіци Матеску — 15.16.

Спортивну добірку читайте на 8-й стор.

За листами читачів

Допоможіть з'ясувати нову адресу зовнішньоекономічної акціонерної компанії «Світязь». Пишемо за старою —листи повертаються назад, дзвонимо за відомими нам телефонами — ніхто не відповідає. Схоже, нас ошукали...

Такий, якщо коротко, зміст листів, що надходять до редакції з Одеської, Миколаївської та інших областей.

(Закінчення на 3-й стор.).

Врожай-97

Замість рясних обжинків — рясні дощі

Як повідомив заступник начальника головного управління землеробства Міністерства АПК Петро Білошицький, станом на 4 серпня зернові і зернобобові культури обмолочено в Україні з 5,2 млн. га — майже з половини площ (на аналогічний період торік — з 8,1 млн. га). З кожного гектара беруть у середньому по 27,8 центнера (торік — 21,1), хоча ще тиждень тому врожайність утримувалася на позначці 28,3. У міністерстві вважають: жнивний процес уповільнили дощі. Вони позначилися і на врожайності.

Двомільйонний рубіж намолоту зерна подолали аграрники Херсонщини та Одещини. Жнива там майже закінчилися. Більш як один мільйон тонн в активі хліборобів Миколаївської, Запорізької, Дніпропетровської областей.

Озиму пшеницю обмолочено з 3,7 млн. га — з 63% площ від загалу. Торік на аналогічний період цей показник дорівнював 5 млн. га.

P.S.

○ Прем`єр-міністр України Валерій Пустовойтенко відвідав ВАТ «Племінний завод «Бортничі» Київської області.

○ Прем`єр-міністр України доручив керівникам правоохоронних органів надати інформацію про факти зловживання службовим становищем чиновниками.

○ Нацбанк України знизив облікову ставку з 18% до 16% річних.

○ Кабмін України створив робочу групу, яка розроблятиме механізм забезпечення природним газом народного господарства і населення в 1998 році.

○ У Міністерстві вугільної промисловості відбулося засідання колегії з питань подолання кризових явищ у галузі і погашення заборгованості у зарплаті.

Із двох можна зробити один

Про узгодження проектів Комерційного та Цивільного кодексів України

Торгівля завжди була і буде необхідним економічним механізмом для обміну товарами та послугами. Саме тому з давніх часів вироблялися норми, що діяли у сфері торгівлі.

Не скрізь ці норми зосереджено в спеціальних законах: частково їх включали до загального цивільного права, як, наприклад, у Швейцарії та Італії. А Німеччина зробила вибір на користь самостійного Торговельного зведення, щоби шляхом зрозумілого та відбиваючого необхідну специфіку регулювання можна було врахувати особливості та інтереси цієї сфери економічної діяльності.

Сьогодні Україна, як ніколи, наблизилася до економіки Німеччини п'ятдесятих років. Тоді реформи Ерхарда вивели цю державу з кризи, у тому числі за рахунок спеціально виділених торговельних відносин —Германського торговельного права.

Торговельне зведення Німеччини й сьогодні існує поряд з загальним Цивільним укладенням як спеціальне законодавство. Це означає, що норми торговельного права розглядаються у сукупності з цивільним правом, і норми останнього приходять на допомогу тоді, коли відсутнє спеціальне регулювання, встановлене в торговельному праві. Це також означає, що для угод, укладених приватними особами, які не є підприємцями, діє торговельне право і, у разі необхідності, цивільне.

Комерційні чи торговельні кодекси поряд з цивільним законодавством діють і в інших країнах з розвиненою ринковою економікою, наприклад, таких як Франція, Японія, США.

Запропонований варіант Господарчого (Комерційного) кодексу — Г(К) К підготовлений робочою групою науковців Інституту економіко-правових досліджень НАН України, Київського та Донецького університетів, Національної юридичної академії та спеціалістів-практиків. Кодекс розроблений з урахуванням концепції переходу до ринкової економіки в Україні, досвіду країн з розвиненою економікою. Проект визначає економічні, організаційні та правові підвалини господарчої (комерційної) діяльності в умовах формування в Україні змішаної економіки, що спирається на існування конкуруючих між собою суб'єктів господарювання різних форм власності.

Розділ перший визначає фундамент суспільного господарчого порядку, другий — суб'єкти господарювання, третій — майнову основу господарювання, четвертий — господарчі обов'язки, п'ятий — відповідальність за господарчі правопорушення, шостий — спеціальні види господарчої діяльності, сьомий — господарчу зовнішньоекономічну діяльність.

Проект Комерційного кодексу України протягом 1993—1997 років був предметом обговорення серед господарників на спеціальних наукових конференціях, пройшов експертизу та рецензування за межами нашої держави — у Центрі підприємницького права Інституту держави та права Російської академії наук, на кафедрі господарського права Московської юридичної академії, в Німецькому фонді міжнародного правового співробітництва в Бонні, де отримав добрі відгуки.

Захисники концепції так званого «єдиного цивільного права» у наукових дискусіях з приводу необхідності Комерційного кодексу прагнуть довести, що задля регулювання всього обсягу економічних відносин достатньо мати лише Цивільний кодекс.

Однак така точка зору не відбиває потреб України. Поборники цієї концепції не враховують складність, деформованість відносин у нашій економіці.

Тому пропоную варіант проектів Комерційного та Цивільного кодексів.

1. Залишити статут суб'єктів господарювання в Г(К) К, у зв'язку з чим вилучити з ЦК главу 7 «Підприємницькі товариства» — 18 сторінок, 52 статті.

2. Сконцентрувати в Г(К) К регулювання промислової власності, об'єднавши відповідний матеріал обох проектів, включаючи глави 39—44 проекту ЦК, — 18 сторінок, 63 статті.

3. Те саме стосується глав про постачання, контрактацію, забезпечення енергетичними та іншими ресурсами через приєднувальну мережу — орієнтовно 6 сторінок, 20 статей.

4. Те саме з параграфами про лізинг, будівельний (не побутовий) підряд, підряд на проектні та дослідні роботи, на виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт — орієнтовно 8 сторінок, 26 статей.

5. Те саме по статтях про перевезення вантажів, збереження на товарних складах — орієнтовно 5—6 сторінок, 20—25 статей.

6. Сконцентрувати в Г(К) К банківське право, об'єднавши матеріали глав 69—72 проекту ЦК з розділом Г(К) К, —17 сторінок, 62 статті.

У якісному відношенні це дозволить зробити кодифікацію більш корисною практично. У кількісному — призведе до зменшення проекту ГК на 78 сторінок (нині — 436, залишиться — 358) та на 259 статей (нині — 1621, залишиться — 1362).

Обсяг проекту Г(К) К, який складається на даний час з 558 статей на 284 сторінках, можливо, дещо зросте, але, в усякому разі, значно меншою мірою, через те, що відбудеться об'єднання, а не механічне з'єднання матеріалу.

З повагою
Валентин ЛАНДИК,
народний депутат України.

Неконституційно звинувачувати парламент у «конституційному перевороті»

Точка зору

(Початок на 1-й стор.).

І дійсно, чи радники глави держави не читають Основний Закон, чи вони вирішили у черговий раз виставити Леоніда Кучму не в найкращому світлі, але стаття 85 Конституції однозначно твердить, що до повноважень Верховної Ради належить:

«1) внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції».

А в розділі XIII вказується, що законопроект про внесення змін до Конституції може бути поданий у Верховну Раду Президентом або не менш як третиною народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради. Наступна стаття підтверджує знову ж таки право парламенту на внесення змін. Закон з їх приводу вважається прийнятим, якщо він попереднього схвалений конституційною більшістю і на наступній черговій сесії за нього проголосувало не менше двох третин від конституційного складу Верховної Ради. Певні застереження є лише щодо розділу першого — «Загальні засади», третього — «Вибори, референдум», тринадцятого — «Внесення змін до Конституції України». Для внесення змін до цих розділів і їх затвердження необхідно проводити всеукраїнський референдум.

Однак задекларовані парламентом зміни аж ніяк не стосуються цих розділів. Більше того, про конституційність дій свідчать і публічні висловлювання Голови Верховної Ради України про те, що на розгляд Конституційного суду буде подано процедурні питання, пов'язані з унесенням пропозицій про зміни в Конституції, з тим щоб на наступній сесії депутати могли розглянути їх по суті.

У той же час Президент України своїм висловлюванням щодо продовження повноважень депутатів на рік порушив статтю 157 в частині, яка стосується обмеження прав і свобод людини, та розділ XV, де чітко зазначено, що чергові вибори до Верховної Ради України проводяться в березні 1998 року. Додаймо до цього, що рік держава жила за Конституційним договором, який заміняв Основний Закон і узаконював беззаконня. Бо під ним не було підписів конституційної більшості Верховної Ради. Скромно промовчав Президент і тоді, коли парламент замість п'яти років, визначених Конституцією, продовжив йому перебування в кріслі глави держави до п'яти з половиною років. Звичайно, для чого обурюватися, якщо не зачіпають твоїх інтересів. А коли зачіпають? Ось тоді й починається начіплювання ярликів на зразок «конституційний переворот» або висловлювання про «вжиття адекватних заходів».

Саме так сталося і цього разу, хоча несподіванкою такий розвиток подій назвати важко. Навпаки, народні депутати вже давно і не раз говорили про необхідність приведення до цивілізованих норм призначення та звільнення деяких посадових осіб держави. Терпець, очевидно, урвався після того, як Леонід Кучма за три роки свого президентства звільнив третього прем'єр-міністра. Як і щодо попередніх, офіційного роз'яснення причин такого рішення ніхто так і не дождався. Оскільки ж, незважаючи на заміни, зрушень на краще не відбувалося, у народних депутатів цілком умотивовано могла виникнути думка або про невміння глави держави розбиратися в кадрах, або про суто особисті, а не ділові причини, через які позбуваються чи то невгодного, чи то надто сильного й активного прем'єра. Тому Верховна Рада і виявила намір внести доповнення до Конституції і, зокрема, до тих пунктів, які стосуються звільнення Президентом України деяких ключових посадових осіб держави. І дійсно, хіба це не нонсенс, що прем'єр-міністра, генерального прокурора глава держави призначає за згодою Верховної Ради, а звільняє одноосібно?! А щодо керівників силових міністерств, то тут і мови немає — їхню долю вирішують симпатії чи антипатії прем'єра та Президента. Щоправда, коли зважити, що доля першого також залежить від глави держави, то його до уваги можна і не брати. Якщо ж Верховна Рада все-таки прийме поправки і звільнятимуть названих посадових осіб, а деяких ще й призначатимуть за згодою парламенту, то вони у своїх діях зможуть керуватися передусім законами, а не вказівками з Банкової. Це по-перше. А по-друге, вони відчуватимуть себе і більш захищеними, бо знатимуть: ніякі «сірі» та «чорні» кардинали не зможуть розпоряджатися їхньою долею на свій розсуд. Окрім того, Верховна Рада зможе ще й поставити заслін тим, хто потрапляє на високу посаду завдяки своїм зв'язкам або особистій відданості главі держави чи особливо наближеним до нього особам. У такому випадку хто від цього програє? Одиниці. Але виграє в цілому держава.

Є в цій справі ще один аспект, прихований від стороннього ока, який, однак, дуже легко вирахувати. За поділом влади ми начебто демократична держава. Та цей поділ на сьогодні суто умовний. Бо коли врахувати, що доля всіх міністрів-силовиків, генпрокурора та прем'єра залежить від самого глави держави, то стає очевидним, наскільки хистка ця демократія. Бо хто може гарантувати, що на зміну президентові-лібералу завтра не прийде президент-диктатор? А маючи в руках підконтрольну лише собі армію, міліцію, службу безпеки, прокуратуру, дуже легко перетворити Україну на суцільний концтабір, а людей на гвинтики. Ми ще не так далеко від цього періоду відійшли, і час від часу в декого з'являється бажання приміряти на себе кашкет Піночета. Отже, запропоновані парламентом зміни спрямовані саме на те, щоб унеможливити подібний розвиток подій в Україні.

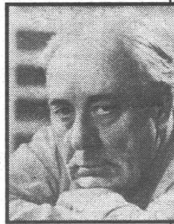
Щодо тлумачення законів і Конституції, яке Верховна Рада вирішила перебрати на себе від Конституційного суду, то тут теж є свій резон. Передусім парламент, а не Конституційний суд приймає закони та схвалив Конституцію. По-друге, чимало відомих політиків вважають, що КС у своїх діях керується передусім побажаннями, які звучать з Банкової. І, по-третє, дві третини Конституційного суду легше купити, залякати чи в будь-який інший спосіб змусити прийняти «потрібне» рішення, ніж дві третини парламенту. Оскільки конституційна більшість суду — 12 осіб, а Верховної Ради — 300.

Отже, після цих розміркувань у кожного є можливість подумати і проаналізувати, що небезпечніше для держави: «конституційний переворот» парламенту чи часті порушення Конституції, на які штовхає Президента України своїми некваліфікованими або, навпаки, чітко продуманими діями його оточення.

Василь ТУГЛУК.

Відхід Майстра

На 93-му році життя перестало битися серце видатного діяча нашої культури академіка Михайла Дерегуса

Бог любить українських митців.

Найчастіше ця любов виявляється в тому, що Творець дає їм довге творче життя. Скульптор Іван Кавалерідзе, живописець Олекса Грищенко, композитор Станіслав Людкевич служили музам майже до ста років.

Вісім десятиліть не випускав з рук пензля й Михайло Дерегус.

Народився художник на Слобожанщині, освіту здобув у Харківському художньому інституті, де на нього мав надзвичайний вплив пейзажист європейського масштабу Микола Бурачек — вихованець Краківської академії мистецтв. З його напуття Михайло Дерегус ще в юності вирішив присвятити свій талант історичному живопису. За кілька плідних десятиліть Майстер завершив монументальну працю — живописний літопис «Степ». Полотна «Сарматянка», «Похід Святослава», «Запорожець», «Кодня», «Ровесники моєї юності» та інші твори посіли гідне місце в історії українського живопису поряд з монументальними картинами «В'їзд Богдана Хмельницького в Київ» Миколи Івасюка, «Похорон кошового» Олександра Мурашка, «Бій Максима Кривоноса з Ієремією Вишневецьким» Миколи Самокиша.

Творчість Михайла Дерегуса давно здолала національні кордони — його офорти викликали захоплення у глядачів США, Франції, Великобританії, Канади, Індії, Китаю, Швеції, Італії та багатьох інших країн.

Читачі шедеврів Миколи Гоголя, Тараса Шевченка, Івана Котляревського, Лесі Українки саме в портретах-ілюстраціях Майстра впізнали героїв своїх улюблених творів.

Творчість художника Михайла Дерегуса — невід'ємна частина історії українського мистецтва.

Майстер найбільше зважав на високий суд про свою творчість глядачів, у серцях яких пам'ять про нього житиме вічно.

Одяг з Ужгорода носять французькі красуні й британські джентльмени

Потрапивши на територію Ужгородської швейної фабрики, я, грішним ділом, подумав, що вона взагалі не працює. Подвір'ям не вешталися люди, в коридорах адмінбудинку не метушилися апаратники. Але коли прочинив двері одного з цехів, то побачив те, про що давно забули на багатьох підприємствах Закарпаття — працюючих виробничників, заклопотаних жінок і стоси готової продукції на їхніх робочих місцях. Робота кипіла.

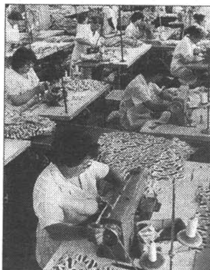
Не можна сказати, що акціонерне товариство «Ужгородська швейна фабрика» безболісно увійшло в стихію ринкових відносин. Спочатку його теж лихоманило. Але недовго. Бо фабричне судно бивів із крену вмілий капітан — Мирослава КАЛАМАНЮК. Директорського стажу в цієї вродливої пані вдосталь. У швейній справі розуміється сповна. Вона знає, як одягнути сучасну жінку, як зробити красивим чоловіка. І ці знання з успіхом втілює на практиці.

Ось під таким кутом зору і проходила наша розмова з директором.

— Колись ви одягали і жінок, і чоловіків. А тепер?

— Профілю не змінили. Для мужчин шиємо модельні брюки. Це п'ятдесят відсотків від нашого загального обсягу продукції. За зміну виготовляємо трохи більш як дві з половиною тисячі різнофасонних брюк. Шиємо лише з імпортних тканин. Пробували перейти на вітчизняні, але вони трохи не дотягують до зарубіжних мануфактур. Товарний вигляд продукція з такого матеріалу має не такий, як нам хочеться.

Для жінок виготовляємо модельний одяг. Також лише з імпортних тканин. Віднедавна почали шити учнівську форму. На замовлення управління народної освіти облдержадміністрації запустили на конвеєр кілька її видів. Щоб не було одноманітності. Докладаємо зусиль, щоб форма була недорогою — по 40—60 гривень. Хлопчачий комплект передбачає курточку, жилетку й сорочку, для дівчат — спідничку, сарафан і піджачок.

— Чому в цехах зустрічаються люди у військових строях? Ви ж не оборонне підприємство?

— Це наші нові замовники. Віднедавна з нами зажадало мати справу Міністерство оборони України. Це буде довгострокова співпраця. Вдягатимемо наше українське військо.

— Але для вас це додаткові клопоти. Чи вистачить сил?

— Нічого, впораємося. Це замовлення виконуватимуть наші сільські філії. Загалом у глибинці невдовзі плануємо відкрити дев'ять швейних дільниць. На кожній працюватимуть п'ятдесят—шістдесят жінок. З кадрами проблем не буде, бо підготували їх власними силами. Усі філії розміщені у віддалених гірських селах. Землі там обмаль, тому наші дільниці, вважайте, порятунок для місцевого населення.

— У ваших цехах я побачив швейне обладнання знаменитої японської фірми «Джукі». До речі, є воно й у ваших сільських філіях. Але ж це дорога техніка...

— Якісний одяг треба шити на якісному обладнанні. Інакше нам не витримати конкуренції на світовому ринку. Ми там уже маємо свою нішу. Левову частку продукції збуваємо в Англії. Наші чоловічі брюки охоче бере відома в цій країні фірма «Волтерс». Це з її тканин ми їх і шиємо.

У Париж іде модельний жіночий одяг під егідою фірми «Сарфаті». Прагнуть співробітничати з нами й німці.

— Чи не ображає вас те, що зарубіжні партнери збувають ваш одяг зі своїми ярликами?

— Жодним чином, бо поряд з їхніми етикетками кріпиться ярличок «Зроблено в Україні». Отже, наша продукція працює на престиж держави. Але невдовзі, висловлюючись мовою моряків, ми вирушимо в самостійне плавання. І тоді Європа звикне й до наших ярликів.

— Колись один відомий французький кутюр'є сказав: «Важко одягати жінку, в якої великий гардероб». Чи не лякає вас те, що Париж не прийме вашу продукцію?

— Спочатку це нас бентежило. Але коли фірма «Сарфаті» почала без проблем реалізовувати наші вироби, то страх і тривога покинули колектив. Їх витіснило почуття впевненості в своїх силах.

— В умовах соціалістичного виробництва збут продукції не турбував виробника. Ринок, навпаки, перекладає цю справу лише на його плечі. Чи ви справляєтеся з важкою ношею?

— Збутом продукції займаємося всерйоз. Чималий її відсоток проходить через мережу власної фірмової торгівлі. Невдовзі в одній із фабричних будівель відкриваємо власний супермаркет.

Ми постійно проводимо опитування споживачів нашої продукції. І не лише з допомогою соціологів, а й через різні конкурси. Ось і нині проводимо ще один під назвою «Одяг з Ужгорода». Участь у ньому можуть брати всі, хто купив наш одяг. На придбаних речах є спеціальний ярлик із запитаннями про якість нашої продукції. Ми просимо людей відповісти на них, бо для нас дуже важливо знати, чи правильний вибрали шлях. Окрім цього, на ярлику є окремий номер. Він дає шанс людині виграти якусь цінну річ з нашого асортименту. А якщо покупець пред'являє такий ярлик у наших магазинах, йому роблять істотну знижку в разі нової покупки.

А від себе додам. На дошці оголошень фабрики завжди можна прочитати інформацію про те, що підприємство запрошує на роботу кваліфікованих швачок. І це за умов, що всі цехи сьогодні працюють у дві зміни. Невдовзі з'явиться і третя. Сядуть за швейні машини і десятки трудівниць на сільських дільницях. Це рятівний круг для мешканців закарпатської глибинки. Фабрика вчасно розплачується з бюджетом, не затримує зарплату своїм працівникам.

Розмову вів
Василь БАБУХ.

Врожай-97

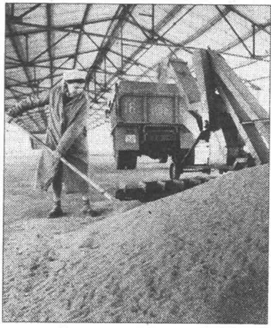
Ось що значить позика

Господарства Харківщини завершили збирання ранніх зернових на половині всіх площ. Нинішнього року ці культури займають в області 623 тисячі гектарів. З кожного намолочують у середньому по 29,3 центнера зерна. Озимої пшениці - 30 центнерів. Урожайність ранніх зернових на нинішніх живах на чотири центнери вища за минулорічну.

Проводити збирання на високому рівні дає можливість використання коштів першої обласної продовольчої позики. Було випущено облігацій на загальну суму 10,2 мільйона гривень. Однак за рахунок позики авансувалися не всі господарства, а лише ті, які гарантували повернення отриманих сум зерном нового врожаю.

Саме такі господарства нині відкривають список найактивніших постачальників зерна державі. До державного фонду Харківщині потрібно поставити 269 тисяч тонн зерна - більше від минулорічного. На сьогодні вже відвантажено третину.

Світлана ЛІГОСТАЄВА.
Харківська область.

Якість не радує

Близько трьохсот тисяч тонн зерна нового врожаю вже надійшло на елеватори й приймальні підприємства області, що дорівнює державному замовленню, однак у рахунок його і регіонального контракту зараховано з цього обсягу лише десята частина. Решту пшениці, за вирахуванням повернення натуральних позичок, селяни здали на різні види зберігання. Скільки їй бути у такому статусі? Причиною невизначеності є те, що за хорошого врожаю явно недостатньо пшениці третього й четвертого класів, які зараховуються до держзамовлення.

За оцінками, Миколаївщина може зібрати пшениці третього й четвертого класів у кількості, яка ненабагато перевищить обсяг держзамовлення. Але паралельно господарства продають хліб таких кондицій і в регіональний контракт. Виходить, що для двох головних покупців пшениці такої якості не вистачить. Селяни сподіваються, що уряд прийме рішення, за яким у державний контракт зараховувалося б і зерно п'ятого класу.

Анатолій КУЗНЕЦОВ.
Миколаївська область.

За листами читачів

«Світязь» — не озеро, а прірва,

що поглинула кошти 70 тисяч акціонерів

(Початок на 1-й стор.).

Їду до Миколаєва, де на вулиці Потьомкінській, 217 мав би міститися центральний офіс «Світязя». Розшукую окремо розташовану одноповерхову будівлю, на якій, однак, ніякого номера немає, та саме на неї вказали мешканці мікрорайону. Двері зачинені, на ганку — свіжа стружка: очевидно, ті двері день-два тому лагодили чи вставляли нового замка. Зазираю у вікна: порожньо, усередині жодних меблів чи речей. Незаселений, одне слово, офіс.

— Якщо «Світязь» шукаєте, то його вже тут немає. Чув, приміщення іншим продане, — каже випадковий перехожий.

— А де ж «Світязь»?

— Не знаю. Випарувався...

Аж тут помічаю папірця, приклеєного зсередини шибки. «З питань ЗЕАК «Світязь» звертатися за адресою: Київ, вул. В. Житомирська, 20, тел.: 543-04-19, 559-62-00. В. о. голови правління Капустових В. В.». За вказаною адресою до Києва, зізнаюся, не їздив, бо за якусь годину голова Центрального районного суду Миколаєва Олександр Голубкін повідомив: надіслав офіційний запит до Києва — не значиться за такою адресою «Світязь». А за отими телефонами я дзвонив: не туди, чув у відповідь, потрапили. Так що «Світязя», шановні наші читачі, я, як і ви, не знайшов. Зате дізнався, перебуваючи в Миколаєві, багато чого цікавого й повчального і для себе, й, сподіваюся, для вас.

У січні нинішнього року президента ЗЕАК «Світязь» Івана Будзая за вироком Миколаївського обласного суду позбавлено волі на 6 років з конфіскацією належного йому майна. Пізніше, щоправда, Верховний суд трохи зменшив отой термін, що, однак, не міняє суті справи. Що ж інкриміновано І. Будзаю? Головуюча на процесі суддя Людмила Самчишина поінформувала: передусім — незаконні валютні операції на суму близько 100 тисяч доларів США. І. Будзай звинувачений також у привласненні коштів акціонерів у власних корисливих цілях — за них відремонтував придбаний будинок, а також узяв собі холодильник «Норд», який його в обмін на акції передав компанії один з акціонерів.

Виступаючи на судовому засіданні, І. Будзай не тільки не визнав своєї вини, а й застеріг суддів: якщо ви позбавите мене волі, то ошуканими залишаться 70 тисяч акціонерів компанії. То, може, й справді, правосуддя винне, що «Світязь» згорнув свою діяльність? У розмовах з прокурором облпрокуратури Степаном Москаленком, головою Центрального райсуду Олександром Голубкіним та іншими з'ясувалося: ні, процес банкрутства компанії розпочався значно раніше. Він, власне, був закладений вже в самій програмі її діяльності, що базувалася на обмані. Справді, головне, на що «клюнули» численні акціонери, — це спорудження для них житла (котеджів та квартир) за сміхотворно низьку плату. Досить було придбати пакет житлових акцій за 330 доларів і новосілля, мовляв, гарантоване. Здавалося б, хто в таке повірить? Як бачимо, повірили аж 70 тисяч. Бо що-що, а реклама в «Світязя» була на висоті, навіть власну газету «Акціонер» видавали. Головний аргумент у спілкуванні з акціонерами: кошти вкладемо у вкрай вигідні виробництва — вирощування чудодійної водорості спіруліни та грибів, спорудження нетрадиційних енергетичних комплексів, — і, швидко одержавши прибутки, пустимо їх на будівництво житла. Щоб створити позитивний імідж компанії, в багатьох містах України повідкривали її представництва, почали виплачувати дивіденди (слід думати, за рахунок нових внесків акціонерів).

І все це діяло. Учитель з Петрівки, що на Одещині, Олександр Антоненко, приміром, пише до редакції: окрім того, що передав «Світязю» свій та дружини приватизаційні сертифікати, придбав ще й 14 акцій вартістю 1 мільйон карбованців кожна (це було ще до уведення гривні) та пакет житлових акцій на спорудження котеджу за 330 доларів. А коли в Одесі закрили дочірнє підприємство «Світязя», захвилювався.

Дехто сполошився, варто зазначити, значно раніше. Побачивши, що програма житлового будівництва, проголошена компанією, провалюється (вже 1996 року декому було обіцяно новосілля, якого ніхто так і не діждався), що застопорилася справа зі спіруліною, що сумнівні дивіденди вичерпалися, почав вимагати повернення грошей. Звісно, через суд.

— За першими позовами ми таки примусили «Світязь» розрахуватися з ободреними акціонерами сповна, — каже О. Голубкін. — А тепер, коли позовів кілька сотень, робити це дедалі важче. Нема коштів на банківському рахунку компанії, немає на що накладати арешт.

І справді: аж у Донбасі ще рахуються за «Світязем», начебто, кілька автомобілів «Таврія», які чи ще й удасться реалізувати, щоб відшкодувати збитки. Та є по селах кілька старих нікому не потрібних тваринницьких приміщень, свого часу придбаних компанією чи то під спірулину, чи під гриби. Ото й усе. А куди поділися чималі кошти, зібрані з довірливих людей?

— Важко сказати, — розмірковує С. Москаленко. — Але значна частка, безперечно, пішла на утримання величезного управлінського апарату, який себе не зобижав. А ще на прийоми й презентації та зарубіжні вояжі керівників компанії...

З вироку видно: засуджено І. Будзая не як ошуканця десятків тисяч людей. Справи з таким ухилом ніхто не порушував і порушувати, схоже, не збирається. Ну, а про індивідуальні позови ободрених до районного суду вже мовлено: якщо не знайдуть ще десь кошти чи майна збанкрутілого «Світязя», то більшості акціонерів сподіватися нема на що.

Виходить, і до акціонерних товариств, які начебто мають намір зайнятися виробництвом, не зайве пильно придивитися.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

Чужої біди не буває

Кабінет міністрів України виділив Івано-Франківській і Херсонській областям кошти на ліквідацію наслідків стихії.

Херсонській області надано допомогу в розмірі 1.286 млн. грн., а Івано-Франківській — 1 млн. грн.

А тим часом Канада зробила внесок у сумі 13 тисяч 151 гривні на допомогу у подоланні наслідків повені у Львові.

Канадський внесок буде використано на закупівлю хлору, потрібного для відновлення систем водопостачання та каналізації Львівської області.

Гість редакції

Рудольф ТАЛЕР:

«СЛОВА «ПРОБЛЕМА» НАМАГАЮСЬ УНИКАТИ...»

ЩО ГАДАЮТЬ про співробітництво з Україною в самому серці Європи — в Австрії? Як часто наші підприємці знаходять партнерів у Відні? Ці запитання були адресовані гостеві редакції «Голосу України» — торговому представникові Австрії і торговому радникові Посольства Австрії в Україні Рудольфові А. ТАЛЕРУ.

З досьє «ГУ»:

Народився в 1955 році. Закінчив університет в Інсбруці. За фахом — економіст. Працював у Польщі, Об'єднаних Арабських Еміратах, Швеції. В Україну приїхав 1993 року і працює в торговому представництві Австрії у Києві від дня його відкриття.

— Пане Талер, відомо, що вас як торгового представника країни прислала сюди працювати не держава, а Палата економіки, що об'єднує австрійських підприємців. На внески останніх, до речі, й утримується ваше представництво. Водночас на візитці написано, що ви — торговий радник посольства. Тобто маєте офіційний статус. Як це поєднати?

— У мене подвійна функція: я торговий радник посольства і водночас — представник економіки Австрії. Палата економіки нашої країни має по всьому світу 86 представництв, подібних до того, в якому я працюю в Україні. Такі бюро відкрито в усіх важливих для Відня країнах.

— Отож, Україна — важлива країна...

— Так, дуже важлива для нас. Бюро в Києві відкрито 1993 року. В ньому працюють п'ятеро. Представництво, до речі, утримується на внески підприємців, членів Палати економіки.

— Скажіть, що вам удалося зробити з 1993 року, коли було відкрито представництво?

— Важко визначити, в чому саме наші заслуги, але є факт: з 1992 року австрійський експорт в Україну збільшився у чотири рази. Порівняно з минулим роком його подвоєно. Австрійські фірми почали частіше брати участь в українських виставках. Більше надходить і запитів від наших компаній, які хочуть співробітничати з вашими підприємствами. Зросла кількість австрійських фірм, які прагнуть не тільки торгувати, а й випускати продукцію спільно з українськими партнерами.

Ринок вашої країни є для нас другим за вагою на території СНД. Нині тут працюють 280 австрійських компаній, які мають в Україні або представництва, або підприємства, або організували спільні підприємства.

— Чи часто стикаєтеся з проблемами? І взагалі, як вам удається працювати тут?

— Про свою роботу міг би говорити годинами. До України в мене склалося особливе ставлення. Час, проведений тут, вважаю вельми цікавим і динамічним. Я їжджу по регіонах і бачу, що останнім часом багато що змінилося.

Навіть запити від ваших підприємств стали конкретнішими. Фірма коротко подає інформацію про себе, одразу ж обумовлює, що хоче почути від австрійського партнера. Це дуже важливо під час проведення економічних місій, коли відбувається багато переговорів. До речі, зазначу, що зустрічі під час економічних місій призначено заздалегідь. Одержавши попередній запит від українського підприємця, ми підшукуємо для нього австрійських партнерів. Під час економічної місії делегація цих потенційних партнерів приїздить сюди й веде переговори. Такі місії вже проходили не тільки в Києві, а й у Львові, Одесі, Дніпропетровську, Запоріжжі.

— І все-таки, що заважає вашій роботі?

— Якщо в Україну приходять нові фірми, що бажають тут працювати, то, безперечно, виникають певні питання сертифікації, реєстрації. Тут багато що залежить від українського партнера: наскільки він може допомогти австрійському підприємцеві.

А загалом я намагаюся уникати слова «проблема» і замінити його словом «випробування».

— Чи змінилися відносини Австрії з такими країнами, як Україна, Росія після вступу вашої країни до Європейського Союзу?

— Говорячи про Австрію, завжди наголошували, що вона дуже багато експортує товарів до Східної Європи. Наша країна на континенті була своєрідним поєднанням сходу і заходу. Майже нiщо не змінилося й після вступу Австрії до ЄС.

— Ваші фірми передусім зацікавлені в експорті своєї продукції в Україну?

— Не тільки. Є чимало компаній, що розвивають тут власне виробництво.

— А що саме цікавить австрійських підприємців у нас?

— Це найрізноманітніші галузі. Наші фірми цікавляться імпортом, експортом продукції, а також організацією виробництва тут. Зокрема, з Австрії завозять в Україну медичну техніку, фармацевтичні препарати, сталь, залізо, готові продукти. З України експортують залізну руду, готові товари, сільськогосподарську продукцію та багато чого іншого. Цікаво, що обсяг експорту сировини з України за останні роки зменшується.

А нещодавно представництво, приміром, мало справу з вазами і готовими дерев'яними частинами для випуску меблів, що їх хочуть купувати наші компанії.

Що ж до налагодження спільних виробництв, то нині українсько-австрійські підприємства випускають тут хокейні ключки, лижі, зварювальне обладнання, постільну білизну. Є також співробітництво у сфері легкої промисловості: спільно виробляють взуття.

Ми одержали торік від вас товарів на суму 1,8 мільярда австрійських шилінгів.

— Тобто на 10 шилінгів товарів, що завозяться сюди, на 6—7 — вивозимо нашої продукції?

— Така ситуація склалася не так давно: раніше Україна більше експортувала.

— Це не надто добре характеризує наших підприємців: вони втрачають австрійський ринок на очах.

— Ця картина змінилася тільки торік, і не дуже сильно.

— Мабуть, це пов'язане з падінням виробництва в Україні?

— Можливо. Або з тим, що українську продукцію, котра іде в Австрію, але призначена для іншої країни, не враховують в загальному товарообігу...

— Наприкінці розмови хотілося б обговорити з вами таке питання. Розвинуті країни, у тому числі й Австрія, зацікавлені мати сировинні ринки. А на своїй території вони лише переробляють сировину й випускають готову продукцію. Як правило, це — екологічно чисті виробництва, і у країнах Західної Європи з екологією, порівняно з нами, просто чудово. Західних підприємців мало цікавить те, з якими екологічними втратами виготовляють хоча б той же метал в Україні, як видобувають руду, скільки заводи викидають в атмосферу відходів тощо. Звичайно, західний політик живе періодами — чотири-п'ять років. Прийшла партія до влади, вона повинна не знизити життєвий рівень у тій самій Австрії, якщо хоче зберегти владу. Тому головне питання: чи розуміємо ми всі, що відносне екологічне благополуччя Західної Європи не може бути відокремлене, адже земна куля одна? Якщо погано з екологією в Україні, то вітри й ріки принесуть наші екологічні негаразди вам. Мені здається, сучасному підприємцеві має бути не байдуже, як видобувають сировину у тій же Україні. Інакше кажучи, не маєте іншого виходу, як подумати про нашу екологію. Яка думка з цього приводу вашої Палати економіки, учасники якої купують сировину в Україні?

— Охорона довкілля дуже важлива для австрійських підприємців. Під час останньої економічної місії було кілька підприємств, які саме пропонували обладнання, техніку для цієї сфери. Приміром, для комунального господарства (очищення стічних вод) або для перероблення відходів. Ми видаємо економічний бюлетень, де вказуємо дані австрійських фірм, зацікавлених у співробітництві з Україною. І в наступному такому бюлетені буде розділ, присвячений екології.

— Так, і у нас залишиться одна проблема: за що все це придбати, якщо в торгівлі з провідними країнами — у нас мінусове сальдо?

— Звичайно, проблема фінансування цих проектів залишається.

— Ми знову глибше копатимемо руду, добуватимемо сировину, сильніше занепащатимемо природу. Як на мене, «золотий мільярд» людства, тобто найблагополучніші країни — Західна Європа, Сполучені Штати, Канада — цю проблему навіть не усвідомили. Це не означає, що ми повинні бути нахлібниками, але, можливо, нас слід навчити торгувати в сучасному світі і піднести якість нашого виробництва, зокрема щодо охорони довкілля. Либонь, тут спільні українсько-австрійські підприємства — найкорисніша форма. На нашій території вони можуть мати виробництва з такими самими екологічними вимогами, як і в Австрії, й водночас випускати продукцію такої ж високої якості.

— Хотів би ще раз наголосити, що Австрія зацікавлена не тільки в експорті в Україну, а й у співробітництві з українськими фірмами, зокрема в галузі захисту довкілля, нових технологій, пов'язаних з екологією.

— Дякую за інтерв'ю.

Підготувала
Надія БЕДРИЧУК.

Імпорт із Австрії в Україну (1996):

2494,3 мільйона австрійських шилінгів — 208 мільйонів доларів. Порівняно з 1995 роком — зріс на 104,4 відсотка.

Експорт з України в Австрію (1996):

1841,1 мільйона австрійських шилінгів — 154 мільйони доларів. Порівняно з 1995 роком — зріс на 48,1 відсотка.

«Той мурує, той руйнує...»

Кабінет міністрів України скасував мінімальні ціни на цукор і цукрові буряки. Як повідомили у пресслужбі Кабінету міністрів, указані ціни було встановлено урядовою постановою № 490 від 24 травня 1997 року.

Згідно з новою постановою Кабінету міністрів, № 814 від 4 серпня 1997 року, скасовано пункт вищезгаданого документа щодо затвердження Положення про визначення мінімальних цін на цукор і цукрові буряки.

Скасовано також пункт 4 того самого документа — про встановлення мінімальної оптово-відпускної ціни на цукор-пісок нефасований, вироблений з цукрових буряків урожаю 1997 року, в розмірі 1190 грн. за одну тонну в разі його реалізації на внутрішньому ринку та мінімальної заготівельної ціни на цукрові буряки в розмірі 70 грн. за одну тонну.

За словами заступника голови Національної асоціації «Укрцукор» з питань маркетингу Володимира Коднева, вищевказані пункти скасовано під тиском Світового банку (як одна з умов надання другого траншу кредиту на реструктуризацію АПК), який вважає неприпустимим державне регулювання ринку цукру. Тим часом у більшості економічно розвинених європейських країн саме держава регулює ринок цукру, і постанову № 490 розроблено на підставі вивчення їхнього досвіду.

Як визнають численні експерти, такий крок веде до подальшої деградації галузі.

Спорт

Не числом, а вмінням...

У доброму настрої і з солідним комплектом нагород повернулися додому з чемпіонату світу, який щойно завершився в далекому південноафриканському місті Дурбан, українські легкоатлети-ветерани. Ось що розповів нашому кореспондентові президент Асоціації ветеранів легкої атлетики України Леонід СМЕЛАШ:

— У Південній Африці нині зима, однак екзотичне курортне місто на березі Атлантичного океану зустріло учасників справжньою літньою спекою. Популярність ветеранської легкої атлетики зростає з кожним роком, і в нинішній, дванадцятій, світовій першості на старт виходили 7 тисяч спортсменів зі 113 країн. Найбільший склад учасників у господарів — 700 атлетів, солідну делегацію зі 112 чоловік привезли наші сусіди — росіяни. На жаль, через брак коштів українська команда була представлена лише п'ятнадцятьма ветеранами, які, втім, виступили просто блискуче — 5 медалей різного гатунку. У «наймолодшій» віковій категорії (40—44 роки) не було рівних неодноразовому чемпіонові СРСР та України з метання списа Сергію Гаврасю з Ромен Сумської області. Таке враження, ніби він і понині виступає у великому спорті, така велика була перевага над суперниками — понад три метри.

У категорії 45—49 років у потрійному стрибку «срібло» виборов майстер спорту, тренер легкоатлетичного клубу «Богатир» з Кривого Рога Володимир Чернятевич. «Бронзу» у змаганні метальниць диска має в категорії 40—44 роки майстер спорту міжнародного класу, вчителька фізкультури однієї з одеських середніх шкіл Валентина Карсак.

Та особливо хотілося б відзначити виступ лікаря-діагноста Лубенської міськлікарні Олексія Малія (категорія 55—59 років), який був другим на дистанції 800 метрів та третій — на півтораkілометрівці. На відміну від інших його колег по збірній, він не має якихось спортивних звань, серйозно бігом почав займатися лише в п'ятдесят. За кілька років досяг вражаючого прогресу, потрапив до головної команди країни. А кошти на поїздку Олексія Малія на чемпіонат світу збирала, без перебільшення, вся Лубенщина...

Юрій ЩЕРБАК.
(ДІНАУ-Укрінформ).

«Час виводити промисловість із коматозного стану»

Щоб почати будь-яку нову справу, а по-імпортному —бізнес, необхідно чітко знати, що вона собою являє, які труднощі виникнуть і як їх здолати. А головне —чи потрібно це комусь, крім вас. Допомогти у розв'язанні проблем можуть у створеному під диктовку ринкового часу Державному інноваційному фонді, який поступово стає на ноги. Нещодавно в Каунасі відбулася конференція членів Консультаційної ради з інноваційної діяльності в країнах Центральної і Східної Європи. В ній брала участь і українська делегація, очолювана головою Держінфонду Валентином ЧЕБОТАРЬОВИМ:

— У Литві ми представили свою програму, розповіли про результати роботи і цим справили враження на учасників конференції так, що Україну обрали на наступний термін головувати в раді.

— І на кого саме ви справили враження?

— До консультаційної ради з інноваційної діяльності входять 12 країн. Серед них: Греція, Іспанія, Румунія, Польща, Німеччина та інші.

— Що таке інвестиції — народ уже начувся, перекладіть з іноземної слово «інновації», яке визначає суть ваших занять.

— Від відомого: куди, як правило, капіталіст вкладає гроші, тобто дає інвестиції? В зону максимального прибутку і мінімального ризику. На Заході не без підстав вважають Україну зоною підвищеного ризику. Але заборонений плід солодкий, і західні бізнесмени відчувають — варто ризикнути. До речі, потрібні місця на «полі чудес» лежать там, куди наша держава сама вкладає гроші. А для цього на службі у держави є інноваційний фонд. Він і робить експертизу підприємств, створює бізнеспплани та програмні бази, щоб знати, наскільки ризиковане вкладання грошей, бо вони бюджетні, кровні, і ризик треба звести до мінімуму. А західний інвестор, відстежуючи наші дії, бачить, що Україна профінансувала певний новий проект. Для них це сигнал до дії і співробітництва.

— Ну і як, «клює»?

— «Клює» потихеньку. Приклади є, але укладених контрактів ще немає. До останнього часу займалися побудовою «фундаменту» для нашого фонду. В кожному регіоні у нас уже є свої відділення. Але головне — це створення інформаційної бази. В Європі вже створено інформаційно-комп'ютерні мережі. Цього року ми повинні завершити створення такої мережі, відштовхуючись від західного досвіду, але адаптуючись до наших умов. Це дороге задоволення, але сучасна комп'ютерна система незабаром окупиться, оскільки найдорожче в світі — це інформація.

— А які подальші плани?

— Готуємо угоди про взаємний обмін інноваційною інформацією.

— Яким чином?

— У Європі існує 52 інноваційні центри. Всіх їх об'єднано в єдину європейську комп'ютерну мережу, і вони працюють, купуючи і продаючи інформацію. На каунаській конференції уже почалися переговори з цього питання. Але це дуже складний процес, бо необхідно обговорити всі умови: що ми зможемо від них одержувати і що повинні віддавати. Європейські країни зацікавлені в такій інтеграції: їм цікавий наш ринок, потенціал, але важливо, щоб інформацією не могли скористатися нам же на шкоду. Ми поки що не дуже відстали, і є можливість, включившись, здійснити інформаційний обмін, щоб одержати для України достатньо інформації. Її використають наші внутрішні виробники.

— Чим, крім надання інформації, допомагаєте їм?

— Найголовніше — фінансами. Для цього й існуємо, щоб підтримувати науково-технічні розробки, нововведення в галузі техніки та технології, організовувати управління, засноване на досягненні науки і передового досвіду.

— Звучить оптимістично. Але чи варто винаходити велосипед, якщо вже готовий імпортний можна купити? І стане він державі дешевше.

— Ми повинні максимально використати можливості і не чекати, що допоможе закордон. Треба ще поміркувати, що вигідніше: зробити свою продукцію, хоч більш дорогу, але обов'язково високоякісну, при цьому зберігши робочі місця, обладнання, чи купити дешеву продукцію за кордоном і зупинити своє виробництво. Ми вже дуже багато втратили з того, що можна було використати. Час виводити нашу промисловість із коматозного стану...

Інтерв'ю взяла **Яна СТАДІЛЬНА.**

Нові крила золотавого птаха

Коли народи утворюють спільноту, вони мимоволі вишукують паралелі — свідчення подібності. А якщо не це, то — точки зіткнення.

Останнім часом таким пошуком зайняті дві могутні держави колишнього Союзу: Україна та Казахстан. Розділені донськими степами, різні за розміром країни мають схожий малюнок обрисів на мапі. Проспект Абая в Алмати розташований неподалік проспекту Шевченка. Десять відсотків населення Казахстану — українці. Ці та інші формальні показники — лише відбиття історичних віх, пам'ять про перехрестя доль. Адже нитки дружби спліталися у вузол під час спільних випробувань: монголо-татарських навал, сталінських репресій, підкорення цілини...

Саме цими днями, коли українська делегація збирається вирушити до Алмати для участі в нараді міжурядової комісії з питань торговельно-економічної співпраці, у Києві створено товариство «Україна—Казахстан». Можна говорити про невипадковість збігу цих подій, адже нагальна потреба зміцнювати обопільне партнерство збігається з основною метою новоствореної громадської організації. І не слід сприймати її появу як явище суто «гуманітарного» порядку.

Підписано не одну угоду про співпрацю між двома державами. Тепер, як зазначив на установчій конференції товариства Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Казахстан в Україні Нажамеден Іскалієв, слід переходити до справ.

Кроки до взаємовигідного співробітництва варто зробити передусім саме в економіці. Партнерів нині не задовольняє й «комічний» для таких країн товарообіг —300 мільйонів доларів. Неоране поле взаємодії — й важка індустрія. Не секрет, що пріоритетну позицію серед промислових «контактерів» Казахстану завжди посідала Росія.

Сцена теперішньої політичної й економічної ситуації потребує нової роздачі ролей. В цьому контексті дует Казахстану та України має звучати потужно й упевнено.

До речі, щодо аналогій. Як про них не говорити, адже навіть прапори Казахстану та України — жовто-блакитні. Тільки у казахів на блакитній тканині —жовті орнаменти і беркут.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Хроніка. Факти. Події

• Кабул

У принципі згодні, але до переговорів ще далеко

Афганські ворожі сторони в особі талібів та їхніх супротивників, незважаючи на зусилля ООН, Пакистану, Ірану та інших країн, далекі від згоди сісти за стіл мирних переговорів. Представник Пакистану Іфтіхар Муршид робить спроби переконати ворожі сторони погодитися на створення політичної комісії, до якої увійшли б представники руху «Талібан» та антиталібівського альянсу. Обидва угруповання в принципі згодні на це, але висувають при цьому певні умови, що зводять нанівець усі зусилля щодо мирного врегулювання.

• Сеул

Зв'язок налагоджується. Поки що телефонний

Перша з моменту розподілу Кореї 1948 року телефонна лінія зв'язала КНДР та Республіку Корея на цивільному рівні. Крім ліній «гарячого зв'язку» для військових та дипломатичних контактів, що діяли до цього часу, з'явилися 8 каналів зв'язку між двома корейськими державами. Вони зв'язали будівельний майданчик у місті Сінпхо на північному сході КНДР, де міжнародним консорціумом почато роботи з будівництва АЕС, із Сеулом та Пусаном, де розміщено штаб-квартири основних підрядників проекту — державної Корейської електроенергетичної корпорації (КЕПКО) та промислової групи «Хенде».

• Нью-Йорк

Почався процес

У Нью-Йорку почався процес над Рамзі Ахметом Юсефом, якого звинувачують в організації вибуху у Всесвітньому торговельному центрі 26 лютого 1993 року. В результаті цього теракту загинуло 6 чоловік і було поранено понад тисячу. Фінансовому центру Нью-Йорка було завдано збитків у розмірі півмільярда доларів.

• Стокгольм

Обійдемося без формальностей

Угоду про безвізовий обмін між Швецією та Латвією підписано у шведській столиці. Ним передбачено, що громадяни двох країн мають право на безвізовий в'їзд із подальшим перебуванням протягом трьох місяців на території обох держав.

• Копенгаген

Упевненість — половина успіху

Упевненість у тому, що Естонія вступить до НАТО, висловив у ході неофіційного візиту до Данії президент республіки Леннарт Мері. На зустрічі з датськими журналістами він, однак, утримався від будь-яких прогнозів з приводу конкретних термінів реалізації цих планів.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Тамаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Нелегке прощання з миротворцями

Нещодавно Президент Грузії Едуард Шеварднадзе зробив заяву, згідно з якою офіційна влада Грузії не вважає за можливе відновлення будь-яких воєнних дій у зоні конфлікту в Абхазії, якщо російські миротворчі сили залишать її.

Крім того, Шеварднадзе повідомив, що має намір встановити з лідерами Північного Кавказу та Росії відносини, які дадуть змогу запобігти будь-яким ускладненням в Абхазії. На думку заступника міністра закордонних справ Грузії Георгія Бурдулі, певні сили в Росії, особливо в МЗС та силових структурах РФ, зайве драматизують ситуацію і створюють після 31 липня, по закінченні мандата миротворців, сприятливий грунт для провокацій навколо миротворчих сил у зоні конфлікту в Абхазії.

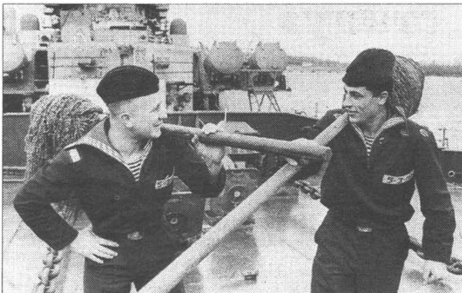
Однак прес-секретар Президента Грузії заявив журналістам, що позиція Грузії щодо російських миротворців не змінилася. Шеварднадзе вважає, що «не вимагатиме виведення російських миротворців з Абхазії, тому що не бажає відновлення воєнних дій. У той же час ми не можемо продовжити їм мандат, бо до цього часу не виконано рішення березневого саміту СНД про розширення зони безпеки та виконання миротворцями додаткових функцій, але якщо російська влада вирішить вивести своїх миротворців, ми не зможемо вплинути на її рішення».

У Тбілісі було проведено соціологічне опитування, згідно з яким 44,6 відсотка респондентів вважають, що бойові дії у разі виведення російських миротворців з Абхазії відновляться. Протилежної точки зору дотримуються 32,4 відсотка. Щодо запитання, хто ж стане ініціатором бойових дій у разі відновлення війни, думки респондентів розділилися таким чином: думають, що грузинська сторона, — 9,8 відсотка, сепаратистський режим Абхазії — 42,6 відсотка, третя сила — 35,8 відсотка.

Ех, яблучко, куди ти котишся?

Дати

1 СЕРПНЯ українські моряки вперше відзначали своє професійне свято — День Військово-Морських сил України.

Рівно рік тому біля кримських берегів проходили перші широкомасштабні оперативно-тактичні навчання ВМС України «Море-96». Спостерігав за цими маневрами з борту сторожового корабля «Гетьман Сагайдачний» Верховний Головнокомандувач Збройних Сил країни. Леонід Кучма оцінив високий професіоналізм особового складу, майстерність і зібраність, продемонстровані моряками. Відразу після навчань Президент України видав указ про святкування Дня Військово-Морських сил.

— Україні як незалежній суверенній військово-морській державі та суб'єкту права ВМС необхідні для захисту своїх інтересів з моря. Беручи до уваги оборонну спрямованість військової політики та миролюбний зовнішньополітичний курс, наша держава створює такі Військово-Морські сили, які могли б відвернути можливу агресію з моря, а на випадок початку бойових дій —розгромити основні сили супротивника в акваторії Чорного моря, — так прокоментував мету та завдання ВМС заступник начальника Головного оперативного управління ВМС України капітан 1-го рангу Сергій Близнюков.

Сьогодні Військово-Морські сили поповнюються кораблями та об'єктами берегової структури, які, згідно з домовленостями на найвищому рівні, передає Україні Чорноморський флот. Процес розподілу повинен завершитися до жовтня поточного року. Почасти акція нагадує українське прислів'я «На тобі, небоже...» Більшості з переданих кораблів дев'ятого валу не пережити: вони потребують капітального ремонту, а деякі взагалі підуть на лом. Натомість прийдуть у разі попутного вітчизняного грошового вітру нові кораблі класів «фрегат» та «корвет».

Нині український військовий флот налічує в своєму арсеналі 40 бойових кораблів, більш як 60 допоміжних суден, має підрозділи морської авіації та піхоти, берегові ракетно-артилерійські частини. У недалекому майбутньому чисельність нашого флоту наблизиться до ста плаваючих та боєздатних одиниць.

А п'ять років тому, коли Президент підписав указ «Про будівництво Військово-Морських сил України», в Севастополі ходили чутки, що без підтримки Росії флот «піде на дно»... Але, шануючи традиції взаємовідносин армії і народу, останній взяв «опіку» над молодим флотом молодої незалежної держави. Цю громадянську доброчинність було легалізовано президентським указом «Про шефство над Військово-Морськими силами». Лише за минулий рік допомога областей України вітчизняним ВМС становила майже 5 мільйонів гривень, а більшість кораблів одержали імена міст-шефів.

Перебуваючи у святковій ейфорії, українські моряки не забувають про свій обов'язок. Зараз триває інтенсивна підготовка до україно-американських миротворчих навчань «Сі Бриз-97». У кінці серпня кораблі ВМС України спільно з натовськими колегами вийдуть у Чорне море, де доведуть свою спроможність як військове формування.

Ольга ВІТЕР.

Роззброєння

Перший снаряд – голові райради

Незвичайний сувенір отримав недавно голова Автозаводської районної ради Кременчука Володимир Коваленко. Йому подарували латунну гільзу першого снаряда, розібраного на кременчуцьких артилерійських складах. Тим самим започатковано утилізацію боєприпасів, які зберігаються в центральній частині наддніпрянського міста.

Питання про перенесення боєприпасів за межі міста давно і неодноразово обговорювалося на різних рівнях. Міністерство оборони, Автозаводська райрада та фірма «Співдружність» за участю американських інвесторів спільними зусиллями вирішили хоча б частково розв'язати наболілу проблему. Майже 15 відсотків боєприпасів намічено утилізувати безпосередньо на місці. Разом з розрядженими снарядами будуть перевезені в інші арсенали ще відсотків десять тих боєприпасів, які в умовах міста неможливо утилізувати.

Про обсяг запланованого свідчить хоча б такий факт: для вивезення згаданих боєприпасів за межі Кременчука лише в нинішньому році знадобиться близько 200 залізничних вагонів. Автозаводському районові, на території якого розміщені артилерійські склади, операція обійдеться в 150 тисяч гривень і кілька десятків тонн дизельного палива. Недешево, звичайно, але іншого виходу немає, позаяк заборонена зона навколо сховища боєприпасів уже збудована і тільки так можна зменшити загрозу людям від небезпечного сусідства. Щодо повного винесення артскладів і будівництва нового житла для військовослужбовців на вивільнених площах, то це справа майбутнього, як, до речі, і в Полтаві, де насиченість арсеналами найбільша. А їх утилізації практично не ведеться.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Дайте дітям коржика з маком

З пошти

Нині багато говорять про соціальне лихо —наркоманію.

І ось, на нашу біду, з'являються правоохоронні органи і накладають непомірні штрафи на людей, які висіяли по два-три рядочки маку. Висіяли для того, щоб спекти дитині якогось пиріжка. Наші діти на селі забули, що таке ласощі, що таке цукерки. А кожна мати хоче хоча б чимось пригостити дитину.

Ми не проти, щоб карали тих, хто має цілі плантації маку для збуту і наживи. Хто знає, чи винні понесуть справедливу кару, чи відіграються на простих людях?

Дивимося телевізор і бачимо, як до різних міст приїжджає дружина Президента і влаштовує дітям розваги, дарує гостинці... А що бачать наші діти?

Свого часу за вказівкою Горбачова знищили цілі плантації виноград. Викоренили цим алкоголізм? Тепер вважають, що то була помилка. А чи не стане такою самою помилкою знищення маку?

Мешканці села Ставки Турійського району Волинської області. Всього 16 підписів.

Кримінал

Доторгувалися...

На Закарпатті викрито групу осіб, котрі незаконно продавали вогнепальну зброю. У них вилучено кілька пістолетів-автоматів іноземного виробництва з глушниками (їх полюбляють використовувати для своїх чорних справ кілери) та чимало набоїв. До рук правоохоронців потрапило троє торговців, які входили до законспірованого угруповання, що перекидало зброю з Угорщини на територію Закарпатської області. Цікаво, що один із них — колишній офіцер міліції.

У помешканні одного із затриманих виявлено тир для випробування зброї.

Загалом з початку року співробітники управління по боротьбі з організованою злочинністю вилучили десять пістолетів, автомат, кілька обрізів, вибухівку та чимало набоїв.

Василь БАБУХ.

Закарпатська область.

Цінителі сонця відбули на «курорт»

Як повідомив прес-центр управління СБУ в Сумській області, перекрито ще один канал незаконного переправлення підакцизних товарів за кордон. Щойно в Глухівському районному суді завершено розгляд справи контрабандистів, які під виглядом сільгосппродукції намагалися перевезти в Росію 70 тисяч пляшок бренді «Сонячний берег» і 2637 ящиків цигарок «Родопі» на суму понад 800 тисяч гривень. Злочинців позбавлено волі на 1—3 роки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сумська область.

Домалювали нулика

Осіб, які займалися підробкою американських доларів, затримали днями співробітники УМВС та Служби безпеки України в Кіровоградській області. Ці «винахідники» наловчилися з банкнот п'ятидоларової вартості виготовляти п'ятдесятидоларові. Під час обшуку вилучено значну кількість заготовок та відповідний інструментарій. Проти затриманих порушено кримінальну справу і, відповідно до Кримінального кодексу України, їм «світить» від десяти до п'ятнадцяти років позбавлення волі з конфіскацією майна. А прес-служба УСБУ в області звернулася до мешканців Кіровограда з проханням повідомляти про виявлені фальшивки, оскільки останнім часом вони почали з'являтися у різних торговельних точках міста.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Нотатки про «круті» безпорядки

НА РОЗШИРЕНОМУ засіданні Координаційного комітету із боротьби з корупцією і організованою злочинністю при Раді міністрів Криму, яке провів голова уряду А. Франчук, проаналізовано виконання комплексної цільової регіональної програми боротьби зі злочинністю до 2000 року.

За оперативними даними, нині в Криму 15 організованих злочинних формувань, які складаються із 62 злочинних груп і 47 бригад, що налічують близько 1,8 тисячі осіб, включаючи активних членів, фінансових спонсорів, адвокатів, корумповані зв'язки тощо.

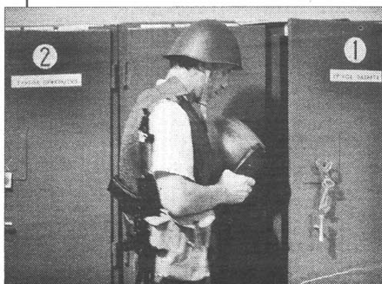
З виступу начальника УМВС України в Криму М. Корнієнка:

— Практично п'ята частина всіх розкритих злочинів належить до категорії групових. Злочинні групи скоюють кожен третій тяжкий злочин, десяте викрадення, третє зґвалтування, кожен восьмий бешкет. З використанням вогнепальної зброї здійснено 32 злочини.

Ліквідовано 4 бандформування. В оперативній розробці на стадії реалізації нині перебуває ще 2 справи на групи з «бандитським» ухилом. 86 лідерів і активних членів організованих злочинних формувань арештовано...

У період жнив Первомайським райвідділом порушено кримінальну справу щодо завідуючої складом пально-мастильних матеріалів КСП «Степовий» Харлової, котра викрала 15 тонн дизпалива на суму понад 5 тис. гривень.

Продовжуємо позбавлятися від ледарів, нечесних і випадкових у міліції людей. Звільнили понад 160 таких співробітників. Рейтинг міліції ще невисокий. Лише половина респондентів оцінюють нашу роботу позитивно.

Прокурор Автономної Республіки Крим В. Шуба:

— За різні недоліки і прорахунки в роботі звільнено з посад і замінено трьох заступників прокурора автономії, 22 прокурори міст і районів (із 28), 13 начальників відділів і старших помічників прокурора республіки.

Найближчим часом до суду буде направлено справу про вбивство полковника міліції М. Звєрева. Злочин розкрито, а його організатор і чотири виконавці арештовані й стануть перед судом. Закінчується розслідування і направляється до суду справа про збройний напад і вбивство голови Роздольненської райдержадміністрації Л. Рябіки. З'ясовані замовник і виконавець злочину. До кримінальної відповідальності притягнуто 11 осіб. Вилучено значну кількість вогнепальної зброї. В ході розслідування розкрито 18 інших злочинів, скоєних цим угрупованням.

Начальник ГУ СБУ в Криму А. Касьяненко:

— Створений злочинними методами солідний фінансово-економічний, інтелектуальний, інформаційний та «силовий» потенціал ефективно використовується для примноження владних прибутків, нарощування впливу на формування громадської думки (підконтрольної ЗМІ), «вгамовувати» непокірних... Нахабно й цинічно вони просувають своїх представників у всі гілки влади на всіх рівнях... Ситуація близька до того, що чимало важелів контролю і впливу на важливі сфери державного регулювання та життєдіяльності суспільства можуть перейти до кримінально-тіньових «авторитетів», що саме по собі проблема політична.

У ході реалізації матеріалів з перевірки ряду комерційних структур, які займаються валютними операціями, припинено діяльність 14 з них, нараховано штрафних санкцій на суму 25,5 тис. доларів США.

Перекрито канал незаконного вивезення за кордон за співучасті окремих прикордонників іноземної валюти в значних обсягах. Вилучено понад 140 тисяч доларів США.

Слабким місцем у системі заходів боротьби з корупцією та організованою злочинністю залишається недосконалість законодавчої бази, погане матеріально-технічне забезпечення оперативно-пошукової діяльності.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Інформація про випуск акцій другої емісії відкритого акціонерного товариства «Здолбунів-Фармація»

1. Характеристика емітента

1.1. Найменування: відкрите акціонерне товариство «Здолбунів-Фармація».

1.2. Місцезнаходження: 265640, Україна, Рівненська область, Здолбунів, вул. Незалежності, 42.

1.3. Дата державної реєстрації: 9 лютого 1996 року.

1.4. Статутний фонд на 01.01.97 р. становить 166340 грн. 00 коп. (сто шістдесят шість тисяч триста сорок грн. 00 коп.).

1.5. Основним видом діяльності є реалізація ліків населенню і лікувальним установам, виготовлення ліків, заготівля лікарської сировини.

1.6. Станом на 1 січня 1997 р. отримано прибутку на суму 35,3 тис. гривень. Валовий дохід за 1996 рік становить 191,3 тис. грн. Валюта балансу станом на 1 січня 1997 р. — 243,4 тис. грн.

Емітент не мав простроченої заборгованості кредиторам та за платежами до бюджету, фінансовий стан —стійкий, платоспроможний та ліквідний (підтверджено аудиторським висновком від 22 квітня 1997 року).

1.7. Середньоспискова чисельність працюючих — 50 чоловік.

1.8. Відомості про керівних працівників: голова правління — Чикатович Володимир Петрович, освіта вища, категорія вища, кваліфікація — провізор-організатор, виробничий стаж 40 років; головний бухгалтер — Васійчук Марія Іванівна, освіта середня, спеціальна, кваліфікація — бухгалтер, виробничий стаж 33 роки.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Рішення про випуск акцій прийняте загальними зборами акціонерів 14 червня 1996 року (протокол №7).

2.2. Метою випуску акцій є збільшення розміру статутного фонду в зв'язку з викупом аптечних приміщень.

2.3. Обсяг емісії акцій — 123080 гривень. Усього випускається 492320 простих іменних акцій. Номінальна вартість однієї акції — 0,25 коп.

Серія акцій «ЗФ» з № 173031 по № 665350.

2.4. Кожному власнику акцій другої емісії на загальну кількість належних йому акцій видається сертифікат акцій. Сертифікати видаються після повної оплати акцій за місцезнаходженням емітента.

2.5. Акціонери мають право:

брати участь в управлінні справами емітента в порядку, визначеному статутом;

отримувати частину прибутку від діяльності емітента у формі дивідендів відповідно до кількості належних їм акцій;

одержувати інформацію про діяльність емітента, в тому числі знайомитися з матеріалами публічної звітності:

отримувати частину коштів від реалізації майна емітента в разі його ліквідації пропорційно кількості належних їм акцій;

вийти у встановленому порядку зі складу акціонерів.

Виплата дивідендів здійснюється за підсумками фінансового року протягом першого кварталу.

2.6. Місце продажу акцій — Рівненська область, Здолбунів, вул. Незалежності, 42. Телефон для довідок 33-84.

2.7. Акції буде розміщено:

за рахунок майнових сертифікатів викуповується 336000 акцій на суму 84000 гривень, що становить 68,2 %;

за рахунок власних коштів — 156320 акцій на суму 39080 гривень, що становить 31,6%.

Термін підписки на акції з 4.09.97 по 10.09.97 р.

2.8. Початок продажу — з дня реєстрації випуску нових акцій. Строк продажу — 60 днів після реєстрації емісії акцій.

2.9. Коли фактична передплата перевищує оголошену, реалізація акцій здійснюється фізичними та юридичними особами по черзі поданих заяв. У разі недосягнення рівня передплати правління затверджує передплату за фактом.

3. Інформація про результати попередніх емісій

3.1. Перша емісія: обсяг 4325750 тис. крб., вид акцій —прості іменні, кількість 173030 шт., номінальна вартість однієї акції — 25000 крб. (свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 14 лютого 1996 року № 21/1/96 (видане обласним фінансовим управлінням Рівненської обласної державної адміністрації).

У власності керівних працівників перебуває 8640 акцій, що становить 5% статутного фонду емітента.

4. Можливі фактори ризику

В діловій діяльності емітента можливі такі фактори ризику:

можливі зміни законодавства про оподаткування;

прогресуючі темпи інфляції;

погіршення економічної ситуації в державі;

обставини форс-мажор.

Голова правління ВАТ «Здолбунів-Фармація»

В. П. ЧИКАТОВИЧ.

Арбитражный суд Донецкой области 03.06.97 г. возбудил дело № 6/2-216 по заявлению ГКП ПО «Донецктеплокоммунэнерго» (г. Донецк) в интересах предприятия тепловых сетей «Макеевтеплосеть» (г. Макеевка) о признании банкротом Макеевского подрядного арендного предприятия «Специализированное ремонтно-строительное управление» (СРСУ) (339015, г. Макеевка, 15, ул. Вавилова, 83, р/счет № 642615 в Макеевском отделении УСБ, МФО 334174, код ОКПО 3334492).

Арбитражный суд принимает претензии кредиторов и возможных санаторов подрядного АП СРСУ в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34, арбитражный суд Донецкой области.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждено дело № 35/1-15Б о банкротстве МКП «Диполь» (342300, г. Волноваха Донецкой обдасти, ул. Щербакова, 66; р/счет 468268 в Докучаевском отделении АК ПИБ Донецкой области, МФО 334204, код ОКПО 23033-522).

Заявления кредиторов и санаторов подаются в арбитражный суд в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44В) за позовом ДПА у Радянському р-ні Києва порушив справу про банкрутство:

1. ПП «Фірма Б. В. К.», (юр. адреса: Київ, вул. В. Піка, 20, кв.9, факт. адреса: Київ, вул. Косіора, 28, р/р 7468441 в Київському філіалі «Укрінбанка», МФО 300250), справа № 14/158.

2. ПП «Укрбудпроект», (адреса: Київ, пр-т Корнійчука, 38, кв.47, р/р 1468054 в АКБ «Славутич», МФО 321466), справа № 8/172;

3. МПП «Євростиль», (адреса: Київ-55, вул. Політехнічна, 1/37, р/р 089468248 в Державному спеціалізованому комерційному Ощадному банку (Дніпровське відділення), МФО 320337; справа № 8/170;

4. ТОВ «Магазин Спорттоварів № 36 «Олімпія» (Київ, вул. Воровського, 17, р/р 3467131 в Старокиївському відділенні Промінвестбанку, МФО 322227);

5. МПП «Реноме», (Юр. адреса: Київ, вул. Пирогова, 7, кв.2а. Факт. адреса: Київ, вул. М. Гречка, 8, кв.9, р/р 644250 в АКБ «Легбанк» «Стратегічний філіал», МФО 322863), справа № 2/2836.

Майнові вимоги кредиторів і можливих санаторів подавати до Арбітражного суду Києва протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 10-3/4 Б о признании банкротом шахтоуправления «Октябрьское».

Юридический адрес: 340071, Донецк, пр-т Маршала Жукова, 1; р/счет 205240 в Киевском отд. ПИБ Донецка, МФО 334271.

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Крыма (Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждены дела о банкротстве:

1. Дело № 1766-1 ООО «Клио» (Керчь, Индустриальное шоссе, 23, кв. 23; р/с 000467543 в Керченском отделении Приватбанка);

2. Дело № 1600-3 ООО «Зенат НИК» (Керчь, ул. Нижне-Садовая, 114; р/с 001467240 в Проминвестбанке г. Керчи);

3. Дело № 1569-3 ООО «Керченская территориальная инвестиционная компания» (Керчь, ул. Войкова, 30; р/с 000467530 в Керченском филиале «Интерконтбанка);

4. Дело № 2162-5 ПКФ «Атолл» (МЧП) (Керчь, ул. Казакова, 46, кв. 30; р/с 000468253 в Укрсоцбанке г. Керчи);

5. Дело № 2262-2 ЧП «Леомакс» (Керчь, ул. Айвазовского, 11; р/с 000644117 в Приватбанке г. Керчи);

6. Дело № 2186-2 ООО «Протеко» (Керчь, ул. Береговая, 2; р/с 000467007 в Интерконтбанке г. Керчи);

7. Дело № 2188-2 дочерней торговой фирмы «Лияна» МЧП «Гусаковы и К°» (Керчь, ул. Борзенко, 40; р/с 001468401 в Проминвестбанке г. Керчи).

Письменные заявления с имущественными требованиями к вышеперечисленным должникам принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Львівської області порушив справу № 2/220 від 28.03.1997 року про визнання банкрутом ДКТП «Дрогобичбуд», м. Дрогобич.

Юридична адреса: Дрогобич, вул. Механізаторів, 69.

Банківські реквізити: р/р 280021, МФО 325611 в ПІБ Дрогобича.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 7/80Б про банкрутство спільного україно-польського підприємства «Рута» (Житомирська обл., Дзержинський р-н, смт. Миропіль, вул. Клубна, 28; р/р 609746 в Житомирському головному відділенні Промінвестбанку України).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються в міячний термін з дня публікації оголошення.

Арбітражним судом Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44В) за позовом ДПА у Залізничному районі Києва порушено справи про банкрутство:

— товариства з обмеженою відповідальністю «Джулія» (Київ, Солом'янська, 8-72, р/р 12467670 у банку «ІНКО»);

— приватного підприємства «Т. В. К.» (Київ, вул. Просвіти,16-А, р/р 3468512 у «ВА-банку»);

— Київського електровагоноремонтного заводу (Київ, вул. Ползунова, 2, р/р 000421608 в АБ «ЕКСПРЕС-БАНК»);

— міжнародного науково-дослідного приватного центру «ТАЛІСМАН» (юр. адреса: Київ, вул. Єреванська, 10-А, факт. адреса: Київ, вул. Урицького, 40, кв. 18, р/р 468130 в ПРОМІНВЕСТБАНКУ України).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подають до Арбітражного суду в місячний термін.

Утерянное свидетельство № 6085 о регистрации предприятия «Емпаєр Минтененс Індустріес — Україна» считать недействительным.

Споживче товариство «Науковець» повідомляє про свою ліквідацію з 24 серпня 1997 року.

Арбітражний суд Закарпатської області порушив справу № 106/6 про банкрутство ТОВ «Кіпарис» (Ужгородський район, с. Тийглаш, вул. Сент Іштван, 60; р/р 467911 в Коопінвестбанку Ужгорода).

Претензії приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-2920/7-71 о банкротстве ООО «Рассвет», юридический адрес: 312640, Купянск Харьковской области, пл. Базарная; р/счет 000467112 в Купянском отделении АК АПБ «Украина», МФО 351209.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Кіровоград*

«Віконце» у світ

Новий буквар для першокласників «Віконце» випустило в світ кіровоградське видавництво «Монада». Його автори — логопеди 20-го спеціалізованого закладу Ольга Єрошкіна, Наталія Сорокун та Наталія Тихоненко — доклали чимало зусиль, щоб перша книга для школярів була приваблива, доступна і змістовна. Дуже вдало дібрано тексти для читання, серед яких дитячі твори Василя Сухомлинського, вірші Ліни Костенко, місцевого дитячого поета Євгена Желєзнякова та інші. Цікаво, що книжку кіровоградських авторів журі визнало найкращою з чотирьохсот рукописів букварів, представлених на конкурс у Міністерство освіти.

● *Миколаїв*

У кого паляниця смачніша?

Протягом місяця у Миколаєві проводилась акція «Най-най», метою якої було визначити, чий хліб найсмачніший. До журі увійшли всі мешканці міста — споживачі хлібобулочних виробів, які повідомляли свою думку офіційним структурам, громадським організаціям, магазинам, засобам масової інформації. В конкурсі взяли участь як провідні хлібозаводи, так і невеликі комерційні пекарні. Виявилося, що найбільш припали людям до смаку вироби 4-го хлібозаводу, надто ж його хліб «Житній з ізюмом» та «Староруський». Акція сприяла підвищенню якості хлібобулочних виробів.

● *Донецьк*

Прогрес рухають сильні

Кожне п'яте підприємство Донеччини використовує результати наукових досліджень і винаходи — такого висновку дійшли спеціалісти обласного управління статистики. Як правило, інноваційну активність виявляють великі підприємства, що мають у своєму складі відповідні підрозділи. Серед нових технологій третина спрямована на підвищення технічного рівня продукції, стільки ж — на заощадження матеріалів і енергоресурсів, кожна сьома — на економію трудових затрат, кожна восьма — на охорону навколишнього середовища і поліпшення умов праці.

● *Черкаси*

Як чесно заробити на морозиво

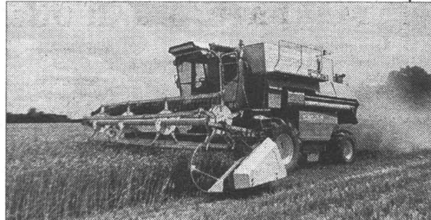
Черкаський центр соціальних служб для молоді склав комп'ютерну базу даних, яка містить інформацію про людей, що потребують дрібних послуг: винести з квартири сміття, купити молоко, вибити килим тощо. До бази даних увійшли також списки підлітків, котрі мають бажання за невелику плату чесно заробити собі на морозиво.

Нова сервісна служба працюватиме з повним навантаженням з 1 вересня. Нині 30 дітей прибирають міські пляжі. Їхню працю оплатить міськвиконком.

У «Славутича» все до ладу

Екзамен

Херсонський зернозбиральний комбайн «Славутич» розпочав трудову біографію. Як повідомили із колективного сільгосппідприємства імені Кудрі, що у Чаплинському районі, він уже видав із бункера більш як 1300 тонн зерна.

— Денний намолот, — розповідає голова правління КСП Георгій Данішевський, — 132 тонни. Важливо й те, що херсонські комбайнобудівники до обов'язкової комплектації «Славутича», крім жниварки для прямого комбайнування і підбирача валків, додають і пристосування для збирання соняшнику, кукурудзи, насіння трав. Отож комбайн може працювати до пізньої осені, швидко окупаючи витрати на його придбання.

«Славутич», як і ще три його «побратими» з інших господарств Херсонщини, працює у режимі випробування. А це означає, що комбайнерові не до рекордів. Головне — отримати вичерпні дані про роботу всіх вузлів, їх відповідність запроектованим параметрам. Контролюють хід випробувань представники державного конструкторського бюро «Південне», Українського інституту механізації та електрифікації сільського господарства, зональної машиновипробувальної станції.

Григорій КРИВЕЦЬ.

Херсонська область.

Між іншим

Дарам ланів заважають плоди бюрократії

Реклама — рушій торгівлі, а телевізійна особливо. Спокусившись нав'язливим вихваляннями однієї торгівельної організації, спеціалісти Донецької обласної агроторгівельної фірми «Плодоовоч» вирішили й собі спробувати трішки «сервісу». Телефонний співрозмовник у відповідь на пропозицію взяти на реалізацію овочі ледь не розреготався: «Кому ви потрібні зі своїми овочами?».

Стверджувати, що з боку місцевої торгівлі донецькі селяни відчувають тепліше ставлення, було б великим перебільшенням. І хоча вперше за останні роки в області затверджено регіональний контракт на овочі обсягом 28 тисяч тонн, виробники вимагають: вранці — гроші, ввечері — товар. Адже є торгівельні підприємства, які не розрахувалися за продукцію ще з 1994 року.

За контрактом на зимове зберігання має бути закладено 12,5 тисячі тонн капусти, по 23,5 тисячі тонн цибулі й моркви, 6 тисяч тонн столового буряку за цінами, що визначатимуться на день реалізації. Навчені гірким досвідом, селяни власноруч беруться заготовляти овочі й потроху обладнують бази та овочесховища в самих КСП.

У розпал сезону жваво йде торгівля просто з автомашин. На деяких базарах перевіряючі не зважають на розпорядження донецького міського голови Володимира Рибака про звільнення КСП від сплати ринкового збору і намагаються таки здерти його. А класичним зразком бюрократії стала цьогорічна заборона використовувати мідний купорос для виготовлення бордоської рідини, відомого всім городникам засобу боротьби із захворюванням рослин. Виявляється, фірма, що випускає купорос, не знайшла спільної мови з санітарними службами. Заборону врешті-решт знято, але тяганина тривала так довго, що нещасним овочам і фруктам «ліки» навряд чи допоможуть...

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Компетентно

Нездоланні відсотки

Проблеми молочної галузі в кореспонденції С. Павленка «Більше масла — більше й проблем» («ГУ» від 16 липня 1997 р.) загалом висвітлено правильно. Справді, в пік заготівлі молока ціна на нього повинна знижуватися, тоді й ціна на вироблену продукцію буде прийнятною. Також собівартість молока буде нижчою, якщо продуктивність зросте. Є й інші проблеми, які не дозволяють ефективно працювати молочній галузі. Наприклад: якщо переробку кредитували б під 3% річних, як раніше, то можна було б брати гроші влітку, вчасно розраховуватися зі здавачами молока, а взимку повертати їх. Нині кредити видають, щонайменше, під 60%. Ці відсотки лягають на собівартість, роблять її непомірно високою, і не кожен переробник наважиться взяти таку позичку.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

В. ШКУРКО,
директор Коропського сирзаводу.

Чернігівська область.

Ягоди лохини – здоров'я людини

Чи не єдина в Україні плантація цінних ягід лохини американської, що розміщена на десяти гектарах в Шацькому районі Волинської області, дала перший урожай. Як повідомила директор товариства з обмеженою відповідальністю «Авчур» Світлана Чумак, площі під цією культурою цього року дали більше 6 тонн ягід лохини, які корисні тим, що виводять з організму людини радіонукліди. Левову частку врожаю придбав санаторій «Лісова пісня», де поправляють здоров'я люди, що проживають на територіях, забруднених унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС. У майбутньому плантацію ягід лохини американської планують розширити до 50 гектарів.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Спорт

Шевченко збирається до Москви

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 5-й тур. «Дніпро»—«Таврія». 2:1. 1500. 1:0 Гецко, 38, 1:1 О. Кунденок, 79, 2:1 Паляниця, 82. **«Металург» З —«Ворскла». 2:3.** 8000. 0:1 Омельчук, 4, з пенальті, 0:2 Чуйченко, 48, 0:3 Омельчук, 64, 1:3 Ратій, 83, 2:3 Ратій, 90. На 75-й хв. запорожець Кріпак не реалізував пенальті. **«Динамо»—«Металург» М. 3:0.** 1800. 1:0 Шкапенко, 28, 2:0 Максимов, 31, 3:0 Радченко, 79.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	**4**	**0**	**1**	**14-3**	**12**
Динамо	**4**	**0**	**0**	**12-1**	**12**
Дніпро	**3**	**1**	**0**	**11-2**	**10**
Металург Д	3	1	1	6-2	10
Нива	3	0	1	8-2	9
Ворскла	3	0	1	10-7	9
Прикарпаття	2	1	2	9-6	7
Чорноморець	2	0	3	8-7	6
Металург З	2	0	3	8-8	6
Кривбас	2	0	2	4-6	6
Карпати	2	0	3	3-7	6
ЦСКА	1	1	3	3-6	4
Таврія	1	0	4	2-8	3
Зірка-НІБАС	1	0	3	3-10	3
Металург М	**1**	**0**	**4**	**6-20**	**3**
Торпедо	**0**	**2**	**3**	**3-15**	**2**

Зустріч у Києві швидше нагадувала хороше тренування для динамівців, які мали величезну перевагу над дебютантом ліги. І якби не відмінна гра воротаря маріупольців Юрія Малигіна — сина відомого в 70-ті роки гравця луганської «Зорі», чемпіона СРСР, то гостям перепало б іще більше.

У другому таймі у складі «Динамо» на заміну вийшов Андрій Шевченко, який через хворобу був відсутній протягом тривалого часу. Андрій був дуже активний, старанний, швидкий. Але найкраща його форма, віриться, ще попереду. До речі, його запрошено до збірної Світу, яка незабаром у Москві зіграє товариський поєдинок проти національної команди Росії.

— Звичайно, я його відпущу туди, — сказав мені, коли верталися додому зі стадіону, головний тренер збірної України Йожеф Сабо, — попри те, що ми 20 серпня граємо відбірковий матч чемпіонату світу проти албанців у Києві. Таке запрошення — честь не тільки для Шевченка, його клубу, а й для всього нашого футболу, для України. До того ж мені пообіцяли відправити Андрія додому одразу після матчу...

Шостий тур чемпіонату розпочнеться наступної п'ятниці. Особливу увагу привернє поєдинок у Полтаві, де «Ворскла» прийматиме «Динамо».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Легка атлетика. Чемпіонат світу. Афіни. Переможцем у забігу на 400 м з бар'єрами у чоловіків став француз Стефан Діагана — 47,70 (найкращий результат сезону в світі). Золоту нагороду в семиборстві виборола Сабіна Браун (Німеччина).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254061.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311145.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.